31989L0662

30.12.1989. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 395/13

PADOMES DIREKTĪVA

(1989. gada 11. decembris)

par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu

(89/662/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā Kopienai jāparedz pasākumi, lai izveidotu iekšējo tirgu pakāpeniski laikā līdz 1992. gada 31. decembrim;

tā kā lopkopības produktu un dzīvnieku izcelsmes produktu tirgus kopīgās organizācijas saskaņota darbība nozīmē, ka jānovērš veterinārie šķēršļi, lai varētu attīstīties Kopienas iekšējā tirdzniecība ar attiecīgiem produktiem; tā kā saistībā ar to lauksaimniecības produktu brīva aprite ir tirgu kopīgās organizācijas būtiska īpatnība, un tai jāsekmē lauksaimnieciskās ražošanas racionāla attīstība, kā arī ražošanas faktoru optimāla izmantošana;

tā kā attiecībā uz veterināro jomu pie robežām patlaban veic pārbaudes, kuru mērķis ir aizsargāt sabiedrības un dzīvnieku veselību;

tā kā galamērķis ir nodrošināt, lai veterinārās pārbaudes veiktu tikai tajās vietās, no kurām produktus nosūta; tā kā, lai sasniegtu šo mērķi, jāsaskaņo pamatprasības, kas attiecas uz sabiedrības un dzīvnieku veselības aizsardzību;

tā kā nolūkā izveidot iekšējo tirgu līdz šā mērķa sasniegšanai uzsvars būtu jāliek uz pārbaudēm, kas jāveic vietā, no kuras produktus nosūta, un uz to pārbaužu organizēšanu, kuras varētu veikt vietā, kur produktus saņem; tā kā šāds risinājums nozīmētu veterināro pārbaužu pārtraukšanu pie Kopienas iekšējām robežām;

tā kā šāds risinājums nozīmē lielāku uzticamību tai veterinārajai pārbaudei, kuru veic nosūtītāja valsts; tā kā iepriekšminētajai valstij jānodrošina, lai šādas veterinārās pārbaudes veiktu pienācīgi;

tā kā saņēmējā valstī vietā, kur produktus saņem, varētu veikt veterinārās pārbaudes uz vietas; tā kā tomēr, ja pastāv nopietnas aizdomas par kādu pārkāpumu, tad veterināro pārbaudi var veikt, kamēr preces ir tranzītā;

tā kā dalībvalstīm plānā, ko tām jāiesniedz, jāprecizē veids, kādā tās plāno veikt pārbaudes, un tā kā šādi plāni būtu jāapstiprina Kopienai;

tā kā būtu jāparedz rīcība gadījumos, kad veterinārajā pārbaudē atklājas, ka nosūtīšana veikta ar pārkāpumiem; tā kā tādā situācijā var izvēlēties vienu no trim iespējamiem risinājumiem: pirmā mērķis būtu paredzēt nepareizo dokumentu savešanu kārtībā, otrā – novērst jebkādas briesmas, ja atklāj, ka ir uzliesmojusi epizootiska slimība, jebkura jauna un lipīga slimība vai ir kāds cits iemesls, kas var radīt nopietnu apdraudējumu dzīvnieku vai cilvēku veselībai, savukārt trešais risinājums būtu derīgs gadījumos, kad preces neatbilst noteiktajām prasībām citu, nevis iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ;

([1]) OV C 225, 31.8.1988., 4. lpp.
([2]) OV C 326, 19.12.1988., 28. lpp.
([3]) OV L 56, 6.3.1989., 7. lpp.

tā kā būtu jāparedz kārtība, kā risināt konfliktus, kas varētu rasties attiecībā uz sūtījumiem no kāda uzņēmuma vai ražošanas centra;

tā kā būtu jāparedz aizsargpasākumi; tā kā šajā jomā īpaši efektivitātes labad atbildība galvenokārt jāuzņemas nosūtītājai dalībvalstij; tā kā Komisijai jāspēj rīkoties ātri, jo īpaši, veicot pārbaudes uz vietas un paredzot situācijai atbilstošus pasākumus;

tā kā, lai noteikumi, kas izklāstīti šajā direktīvā, būtu efektīvi, tie jāpiemēro visām precēm, uz kuriem Kopienas iekšējā tirdzniecībā attiecas veterinārās prasības;

tā kā tomēr attiecībā uz noteiktām epizootiskām slimībām dalībvalstīs vēl dominē dažādas veselības situācijas, un tā kā, iekams Kopiena sāk īstenot metodes, lai apkarotu šādas slimības, jautājums par pārbaudēm attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dzīvniekiem pagaidām būtu jāatliek un produktu pārvadāšanas laikā būtu jāatļauj dokumentu pārbaudes; tā kā, ņemot vērā pašreizējo stāvokli attiecībā uz saskaņošanu un pirms nav Kopienas noteikumu, precēm, uz ko neattiecas saskaņotie noteikumi, būtu jāatbilst galamērķa valsts prasībām ar noteikumu, ka šīs prasības saskan ar Līguma 36. pantu;

tā kā spēkā esošo direktīvu noteikumi būtu jāpielāgo jaunajiem noteikumiem, kas izklāstīti šajā direktīvā;

tā kā šie noteikumi būtu jāpārskata līdz 1993. gada beigām;

tā kā pienākums pieņemt pasākumus būtu jāuztic Komisijai, lai piemērotu šo direktīvu; tā kā tādēļ būtu jāparedz kārtība, lai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā ieviestu ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai, neskarot 6. pantu, pie robežām vairs neveiktu veterinārās pārbaudes attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas direktīvas, kas uzskaitītas A pielikumā, vai 14. pants un kas paredzēti tirdzniecībai, bet lai tās veiktu saskaņā ar šo direktīvu.

2. pants

Šajā direktīvā:

1) "veterinārā pārbaude" ir jebkura fiziska pārbaude un/vai administratīva formalitāte, kas attiecas uz produktiem, kuri minēti 1. pantā, un kas paredzēta, lai tieši vai kā citādi aizsargātu sabiedrības vai dzīvnieku veselību;

2) "tirdzniecība" ir tirdzniecība ar precēm starp dalībvalstīm Līguma 9. panta 2. punkta nozīmē;

3) "uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, kas ražo, uzglabā vai pārstrādā produktus, kuri minēti 1. pantā;

4) "kompetentā iestāde" ir tā dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir pilnvarota veikt veterinārās pārbaudes, vai jebkura iestāde, kam ir deleģētas šādas pilnvaras;

5) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko nozīmējusi dalībvalsts centrālā kompetentā iestāde.

I NODAĻA

Pārbaudes izcelsmes vietā

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai produkti, kas paredzēti tirdzniecībai, būtu tikai tie produkti, kuri minēti 1. pantā un kuri iegūti, pārbaudīti, marķēti un etiķetēti saskaņā ar Kopienas noteikumiem attiecībā uz galamērķi un kuriem, līdz tie nonāk pie galīgā saņēmēja, kas še minēts, būtu pievienots veselības sertifikāts, veterinārais sertifikāts vai kāds cits dokuments, kas paredzēts Kopienas veterinārajos noteikumos.

Izcelsmes uzņēmumi, veicot pastāvīgu pašuzraudzību, nodrošina, lai šādi produkti atbilstu pirmās daļas prasībām.

Neskarot pienākumu veikt pārraudzību, kura saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem uzticēta valsts pilnvarotam veterinārārstam, kompetentā iestāde regulāri pārbauda uzņēmumus, lai pārliecinātos, ka tirdzniecībai paredzētie produkti atbilst Kopienas prasībām vai gadījumos, kas minēti šā panta 3. punktā un 14. pantā, galamērķa dalībvalsts prasībām.

Ja ir pamats aizdomām, ka prasības neievēro, tad kompetentā iestāde veic vajadzīgās pārbaudes, un, ja aizdomas apstiprinās, tad veic atbilstošus pasākumus, kas var ietvert arī apstiprinājuma atsaukumu.

2. Ja transporta pārvadājumam ir vairāki galamērķi, tad produkti jāsagrupē kopā tik daudzās partijās, cik ir galamērķu. Katrai partijai ir jāpievieno iepriekš minētais sertifikāts vai dokuments.

Ja produkti, kas minēti 1. pantā, paredzēti eksportam uz kādu trešo valsti, tad transporta pārvadājumam jāpaliek muitas uzraudzībā līdz vietai, pa kuru izbrauc no Kopienas teritorijas.

3. Dalībvalstis, kas veic izvēles importu no noteiktām trešām valstīm, informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, ka šāds imports pastāv.

Ja produktus Kopienas teritorijā ieved dalībvalsts, kas nav minēta iepriekš, tad tāda dalībvalsts saskaņā ar 6. panta 1. punktu veic dokumentu pārbaudi preču izcelsmes un galamērķa vietā.

Galamērķa dalībvalstis aizliedz sūtīt prom no savas teritorijas attiecīgos produktus, ja vien tie nav paredzēti kādai dalībvalstij, kas izmanto to pašu izvēli.

4. pants

1. Nosūtītājas dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji pilda veterinārās prasības visos to produktu ražošanas, uzglabāšanas, tirdzniecības un pārvadāšanas posmos, kuri minēti 1. pantā. Jo īpaši tās nodrošina, lai

— produktus, kas iegūti saskaņā ar direktīvām, kas minētas A pielikumā, no veterinārā viedokļa pārbaudītu vienādi neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai vai valsts tirgum,

— produktus, uz kuriem attiecas B pielikums, nenosūtītu uz citas dalībvalsts teritoriju, ja tos nevar tirgot pašu teritorijā to iemeslu dēļ, kas ir attaisnojoši Līguma 36. pantā.

2. Nosūtītājas dalībvalstis veic atbilstošus administratīvus, juridiskus vai krimināltiesiskus pasākumus, lai sodītu jebkuru likumu vai normatīvu aktu pārkāpumu attiecībā uz veterinārajiem jautājumiem, ko izdarījusi kāda fiziska vai juridiska persona, ja atklājas, ka ir pārkāpti Kopienas noteikumi, jo īpaši, ja atklājas, ka izdotie sertifikāti vai dokumenti neatbilst produktu faktiskajam stāvoklim vai ka sabiedrības veselības zīmogi ir uzspiesti produktiem, kas neatbilst šiem noteikumiem.

II NODAĻA

Pārbaudes galamērķa vietā

5. pants

1. Galamērķa dalībvalstis ievieš šādus pasākumus:

a) kompetentā iestāde preču galamērķa vietā ar nediskriminējošām veterinārajām pārbaudēm uz vietas drīkst pārbaudīt, vai ievērotas 3. panta prasības; tā vienlaikus drīkst ņemt paraugus.

Turklāt, ja tranzīta dalībvalsts vai galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei ir informācija, kas rada aizdomas par pārkāpumu, tad pārbaudes drīkst veikt arī, kamēr preces pārved pa tās teritoriju, to skaitā pārbaudes attiecībā uz transporta līdzekļa atbilstību;

b) ja produkti, kuri minēti 1. pantā un kuru izcelsme ir citā dalībvalstī, paredzēti

— uzņēmumam, kas atrodas valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā, tad valsts pilnvarotajam veterinārārstam jānodrošina, lai tikai tos produktus, kuri atbilst 3. panta 1. punkta prasībām attiecībā uz marķējumu un pavaddokumentiem vai kuriem pievienots dokuments, kas noteikts galamērķa valsts noteikumos, attiecībā uz produktiem, kas minēti B pielikumā, pieņemtu šādā uzņēmumā,

— apstiprinātam starpniekam, kas sadala partijas, vai komercuzņēmumam ar vairākām filiālēm vai jebkuram uzņēmumam, kas nav pakļauts pastāvīgai uzraudzībai, tad iepriekš minētajam uzņēmumam, pirms partiju sadala vai tirgo, jāpārbauda, vai tiem ir minētais marķējums, sertifikāts vai dokumenti, kas minēti pirmajā ievilkumā, un jābrīdina kompetentā iestāde par jebkuru pārkāpumu vai novirzi,

— citiem saņēmējiem, jo īpaši ja partija ir daļēji izkrauta pārvešanas laikā, tad partijai saskaņā ar 3. panta 1. punktu ir jāpievieno tā sertifikāta oriģināls, kurš minēts pirmajā ievilkumā.

Garantijas, kas tiem saņēmējiem jāiesniedz, kuri minēti otrajā un trešajā ievilkumā, precizē tādā līgumā ar kompetento iestādi, kurš jāparaksta pirmās reģistrācijas laikā, kas paredzēta 3. punktā. Kompetentā iestāde veic izlases veida pārbaudes, lai pārbaudītu, vai ievēro šādas garantijas.

2. Ja Kopienas standarti, kas izstrādāti Kopienas noteikumos, nav noteikti, un gadījumā, kas paredzēts 14. pantā, neskarot 4. pantu, galamērķa dalībvalsts, pienācīgi ievērojot Līguma vispārīgos noteikumus, drīkst pieprasīt, lai izcelsmes uzņēmums piemērotu tos standartus, kas ir spēkā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts noteikumiem. Izcelsmes dalībvalsts nodrošina, lai attiecīgais produkts atbilstu šīm prasībām.

3. Uzņēmēji, kam piegādāti produkti no citas dalībvalsts vai kas pilnībā sadala šādu produktu partijas

a) ja to prasa kompetentā iestāde, iepriekš reģistrējas;

b) glabā reģistru, kurā reģistrē šādas piegādes;

c) ja to prasa kompetentā iestāde, tiem jāziņo par produktu ievešanu no citas dalībvalsts tiktāl, cik vajadzīgs, lai veiktu pārbaudes, kas minētas 1. punktā;

d) uz laiku, kas nav īsāks par sešiem mēnešiem un ko precizē kompetentā iestāde, glabā veselības sertifikātus vai dokumentus, kas minēti 3. pantā, lai uzrādītu kompetentajai iestādei, ja tā to pieprasītu.

4. Sīki izstrādātas noteikumus attiecībā uz šā panta ieviešanu pieņem saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā.

5. Padome, rīkojoties uz Komisijas ziņojuma pamata, kam pievienoti jebkādi priekšlikumi par grozījumiem, atkārtoti izskata šo pantu trīs gadu laikā pēc šīs direktīvas ieviešanas.

6. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai, veicot pārbaudes vietās, kur produktus no trešās valsts var ievest tādās teritorijās, kas noteiktas Direktīvas 90/675/EEK (Piezīme no *MediaLex*: kopš 1999. gada 1. jūlija Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK) I pielikumā, kā ostas, lidostas un inspekcijas vietas ar trešām valstīm, veiktu šādus pasākumus:

a) veiktu dokumentu pārbaudi attiecībā uz produktu izcelsmi;

b) produktiem no trešām valstīm piemērotu normas, kas izstrādātas Direktīvā 90/675/EEK (Piezīme no *MediaLex*: kopš 1999. gada 1. jūlija Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK).

A pielikumā minētos produktus nedrīkst atmuitot, ja šajā kontrolē netiek konstatēta atbilstība Kopienas noteikumiem.

B pielikumā minētajiem produktiem un produktiem, uz ko attiecas neobligātais imports saskaņā ar 3. panta 3. punktu, pēc tam, kad tie ievesti Kopienas teritorijā, kas sūtāmi caur citas dalībvalsts teritoriju:

— jāveic vai nu veterinārā kontrole, lai pierādītu, ka tie atbilst galamērķa dalībvalsts noteikumiem, vai

— tikai pēc vizuālas pārbaudes, lai noteiktu, ka dokumenti un produkti atbilst, tie jāsūta muitas pārraudzībā uz galamērķa vietu, kur jāveic veterinārā kontrole;

c) produktiem, kuru izcelsme ir Kopienā, piemērotu noteikumus attiecībā uz pārbaudēm, kas paredzētas 5. pantā;

2. Tomēr no 1992. gada 1. jūlija un atkāpjoties no 1. punkta, visiem produktiem, ko pārvadā ar transporta līdzekli, kas regulāri un tieši kursē starp diviem Kopienas ģeogrāfiskajiem punktiem, piemēro noteikumus attiecībā uz pārbaudēm, kuras izklāstītas 5. pantā.

7. pants

1. Ja, veicot pārbaudi sūtījuma galamērķa vietā vai tā pārvadāšanas laikā, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes atklāj

a) tādu slimību izraisītāju klātbūtni, kuras nosauktas Direktīvā 82/894/EEK ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 89/162/EEK ([2]), zoonozi vai slimību, vai jebkādu iemeslu, kas var radīt nopietnu apdraudējumu dzīvniekiem vai cilvēkiem, vai ka attiecīgie produkti ir no apgabala, ko skārusi epizootiska slimība, tad tās, izņemot to, kas attiecas uz dzīvnieku veselības aspektiem, attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas kāds no veidiem, kas minēti 4. pantā Direktīvā 80/215/EEK ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/660/EEK ([4]), liek produktu partiju iznīcināt vai izmantot kādā citā veidā, kas paredzēts Kopienas noteikumos.

Izmaksas, kas saistītas ar partijas iznīcināšanu, sedz partijas nosūtītājs vai viņa pārstāvis.

Galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes bez kavēšanās pa teleksu informē pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisiju par gūtajiem atzinumiem, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Var piemērot aizsargpasākumus, kas paredzēti 9. pantā.

Turklāt pēc dalībvalsts lūguma un saskaņā ar kārtību, kas noteikta 17. pantā, lai izskatītu situācijas, kas nav paredzētas Kopienas tiesību aktos, Komisija var paredzēt jebkuru pasākumu, kas vajadzīgs, lai panāktu, ka dalībvalstīm ir saskaņota pieeja;

b) ka preces neatbilst nosacījumiem, kas noteikti Kopienas direktīvās, vai, ja nav lēmumu par Kopienas standartiem, kas paredzēti attiecīgās direktīvās, nosacījumiem, kas noteikti valsts standartos, tad ar noteikumu, ka veselības un dzīvnieku veselības apsvērumi to pieļauj, tās var ļaut partijas nosūtītājam vai viņa pārstāvim izvēlēties

— vai nu iznīcināt preces, vai

— izmantot preces citiem mērķiem, to skaitā nosūtīt tās atpakaļ ar izcelsmes uzņēmuma valsts kompetentās iestādes atļauju;

([1]) OV L 378, 31.12.1987., 58. lpp.
([2]) OV L 61, 4.3.1989., 48. lpp.
([3]) OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp.
([4]) OV L 382, 31.12.1988., 35. lpp.

Tomēr, ja sertifikātā vai dokumentos atklāj pārkāpumus, jāpiešķir atvieglojumu periods partijas nosūtītājam, pirms izmanto šādu pēdējo iespēju.

2. Saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā, Komisija sastāda sarakstu ar slimību izraisītājiem un slimībām, kas minētas 1. punktā, kā arī sīki izstrādā noteikumus šā panta piemērošanai.

8. pants

1. Gadījumos, kas noteikti 7. pantā, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde bez kavēšanās sazinās ar nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus un informē pirmās dalībvalsts kompetento iestādi par veikto pārbaužu raksturu, pieņemtajiem lēmumiem un šādu lēmumu pamatojumu.

Ja pirmās dalībvalsts iestāde uzskata, ka šādi pasākumi nav atbilstoši, tad abu dalībvalstu kompetentās iestādes kopā meklē veidu un līdzekļus, kā labot situāciju; vajadzības gadījumā tas var būt saistīts ar pārbaudēm uz vietas.

Ja pārbaudēs, kas paredzētas 7. pantā, atklāj atkārtotus pārkāpumus, tad galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo par to Komisijai un pārējo dalībvalstu veterinārajiem dienestiem.

Komisija pēc galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma vai pēc savas ierosmes un ņemot vērā konstatēto pārkāpumu raksturu, var

— nosūtīt uz attiecīgo uzņēmumu pārbaudes veicējus vai

— uzdot valsts pilnvarotam veterinārārstam, kura vārds ir sarakstā, ko pēc dalībvalstu ieteikuma sastāda Komisija un kas ir pieņemams dažādajām iesaistītajām pusēm, pārbaudīt faktus attiecīgajā uzņēmumā,

— prasīt kompetentajai iestādei pastiprināti ņemt produktu paraugus no attiecīgā uzņēmuma.

Tā informē dalībvalstis par saviem atklājumiem.

Ja šādus pasākumus veic, lai novērstu to, ka uzņēmums pieļauj atkārtotus pārkāpumus, tad Komisija jebkurus izdevumus, kas radušies, piemērojot iepriekšējās daļas ievilkumus, liek iekasēt no attiecīgā uzņēmuma.

Kamēr Komisija nav sniegusi konstatējumu, nosūtītājai dalībvalstij pēc galamērķa dalībvalsts lūguma jāpastiprina to produktu pārbaudes, kuri ir no attiecīgā uzņēmuma, un, ja ir nopietns iemesls, kas saistīts ar dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību, jāatceļ apstiprinājums.

Savukārt galamērķa dalībvalsts var pastiprināt to produktu pārbaudes, kuri ir no tā paša uzņēmuma.

Ja pārkāpumi apstiprināti ar eksperta atzinumu pēc vienas vai abu iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma saskaņā ar kārtību, kas noteikta 17. pantā, Komisijai jāveic atbilstoši pasākumi, kas var ietvert to, ka dalībvalstīm atļauj aizliegt uz laiku ievest savā teritorijā produktus no attiecīgā uzņēmuma. Šādi pasākumi jāapstiprina vai jāpārskata tiklīdz iespējams saskaņā ar kārtību, kas noteikta 17. pantā.

Vispārīgos noteikumus attiecībā uz šā panta piemērošanu pieņem saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā.

2. Tās tiesības pārsūdzēt kompetento iestāžu lēmumus, kuras pastāv saskaņā ar likumiem, kas ir spēkā dalībvalstīs, šī direktīva neietekmē, izņemot gadījumus, kas minēti ceturtajā daļā.

Lēmumus, ko pieņēmusi galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde, un šādu lēmumu pamatojumu paziņo partijas nosūtītājam vai viņa pārstāvim un nosūtītājas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Ja partijas nosūtītājs vai viņa pārstāvis lūdz, tad minētos lēmumus un pamatojumu viņam nosūta rakstiski, sniedzot tādas ziņas par tiesībām pārsūdzēt, kuras viņam ir pieejamas saskaņā ar likumu, kas ir spēkā galamērķa dalībvalstī, kā arī piemērojamo kārtību un termiņus.

Tomēr strīda gadījumā un neskarot iepriekš minētās apelācijas tiesības, abas iesaistītās puses pēc savstarpējas vienošanās ilgākais viena mēneša laikā var iesniegt šādu strīdu izskatīšanai ekspertam, kura vārds ir Kopienas ekspertu sarakstā, ko sastāda Komisija; eksperta konsultāciju izmaksas sedz Kopiena.

Šādi eksperti sniedz atzinumu ne ilgāk kā 72 stundu laikā. Puses apņemas ievērot eksperta atzinumu, pienācīgi ņemot vērā Kopienas tiesību aktus veterināro jautājumu jomā.

3. Izmaksas, kas saistītas ar sūtījuma atpakaļ nosūtīšanu, preču uzglabāšanu, to novirzīšanu citai izmantošanai vai iznīcināšanu sedz sūtījuma saņēmējs.

III NODAĻA

Kopīgie noteikumi

9. pants

1. Katra dalībvalsts bez kavēšanās informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par to, ka tās teritorijā uzliesmojušas jebkuras zoonozes, slimības vai ir citi iemesli, kas var radīt nopietnu apdraudējumu dzīvnieku vai cilvēku veselībai, izņemot to slimību uzliesmojumu, kuras minētas Direktīvā 82/894/EEK.

Izcelsmes dalībvalsts bez kavēšanās ievieš kontroles vai piesardzības pasākumus, kas paredzēti Kopienas normās, jo īpaši nosakot buferzonas, kas paredzētas šajās normās, vai paredz jebkuru citu pasākumu, ko tā uzskata par piemērotu.

Galamērķa vai tranzīta dalībvalsts, kas, veicot pārbaudi, kura minēta 5. pantā, ir atklājusi kādu no slimībām vai iemesliem, kas minēti pirmajā daļā, vajadzības gadījumā drīkst veikt drošības pasākumus, kas paredzēti Kopienas noteikumos.

Kamēr nav veikti pasākumi saskaņā ar 4. punktu un ja ir nopietns iemesls, kas saistīts ar dzīvnieku veselību vai sabiedrības veselību, galamērķa dalībvalsts drīkst veikt pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz iesaistītajiem uzņēmumiem vai, epizootiskas slimības gadījumā, attiecībā uz aizsardzības zonu, kas paredzēta Kopienas noteikumos.

Par pasākumiem, ko veic dalībvalstis, bez kavēšanās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Pēc 1. punkta pirmajā daļā minētas dalībvalsts lūguma vai pēc Komisijas ierosinājuma viens vai vairāki Komisijas pārstāvji var vienlaikus doties uz attiecīgo vietu, lai tur sadarbībā ar kompetentajām iestādēm pārbaudītu, kādi pasākumi ir veikti, un sniegtu atzinumu par šiem pasākumiem.

3. Ja Komisija nav informēta par veiktajiem pasākumiem vai arī ja tā uzskata šos pasākumus par nepiemērotiem, tad tā sadarbībā ar attiecīgo dalībvalsti un līdz Pastāvīgās veterinārijas komitejas sanāksmei drīkst veikt pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz produktiem no reģiona, ko skārusi epizootiska slimība, vai no attiecīgā uzņēmuma. Ziņas par šādiem pasākumiem cik iespējams drīz iesniedz Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, lai tos apstiprinātu, grozītu vai atceltu saskaņā ar kārtību, kas noteikta 17. pantā.

4. Komisija visos gadījumos, cik iespējams drīz, atkārtoti izskata situāciju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā. Tā paredz vajadzīgos pasākumus attiecībā uz produktiem, kas minēti 1. pantā, un, ja tas vajadzīgs situācijas dēļ, tad attiecībā uz izcelsmes produktiem vai produktiem, kas iegūti no šādiem produktiem, saskaņā ar kārtību, kas noteikta 17. pantā. Komisija pārrauga situāciju un tādā pašā kārtībā groza vai atceļ pieņemtos lēmumus atkarībā no tā, kā mainās situācija.

5. Sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz šā panta piemērošanu un jo īpaši zoonožu vai to iemeslu sarakstu, kas var radīt nopietnu apdraudējumu cilvēku veselībai, pieņem saskaņā ar kārtību, kas noteikta 18. pantā.

10. pants

Katra dalībvalsts un Komisija ieceļ veterināro departamentu vai departamentus, kas atbild par veterināro pārbaužu veikšanu un sadarbojas ar pārējo dalībvalstu inspekcijas departamentiem.

11. pants

Dalībvalstis arī nodrošina, lai to veterināro departamentu amatpersonas, vajadzības gadījumā sadarbībā ar pārējo departamentu amatpersonām, kam ir attiecīgas pilnvaras, spētu veikt šādas darbības:

— pārbaudīt telpas, birojus, laboratorijas, instalāciju, transporta līdzekļus, rūpnīcas un iekārtas, tīrīšanas un apkopes līdzekļus, produktu ražošanas un pārstrādes procedūras un šo produktu marķēšanu, etiķetēšanu un noformēšanu,

— pārbaudīt, vai personāls atbilst prasībām, kuras noteiktas dokumentos, kas minēti A pielikumā,

— ņemt paraugus no produktiem, ko tur nolūkā uzglabāt vai pārdot, piedāvāt tirgū vai transportēt,

— pārbaudīt dokumentāro vai datormateriālu, kas attiecas uz pārbaudēm, kuras izdarītas pēc pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 3. panta 1. punktu.

Tādēļ tām no uzņēmumiem, kas pārbaudīti, jāsaņem vajadzīgais atbalsts sadarbībai, lai tās varētu izpildīt savus pienākumus.

12. pants

1. Direktīvas 64/433/EEK ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/657/EEK ([2]), 8. panta 3. punktu un 10. un 11. pantu svītro.

2. Direktīvas 71/118/EEK ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/657/EEK, 5. panta 3. un 4. punktu un 9., 10. un 11. pantu svītro.

3. Direktīvā 74/461/EEK ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 87/489/EEK ([5]):

i) 5. panta 2., 3., 4. un 5. punktu un 6. un 8. pantu svītro;

ii) 8.a pantā atsauces uz 8. pantu aizstāj ar atsauci uz Direktīvas 89/662/EEK 9. pantu.

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
([2]) OV L 382, 21.12.1988., 3. lpp.
([3]) OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.
([4]) OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.
([5]) OV L 280, 3.10.1987., 28. lpp.

4. Direktīvas 77/99/EEK ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/227/EEK ([2]), 7. panta 3. punktu un 12. un 16. pantu svītro.

5. Direktīvā 80/215/EEK:

i) 5. panta 2., 3., 4. un 5. punktu un 6. un 7. pantu svītro;

ii) 7.a pantā atsauces uz 7. pantu aizstāj ar atsauci uz Direktīvas 89/662/EEK 9. pantu.

6. Direktīvas 85/397/EEK ([3]), ko groza ar Regulu (EEK) Nr. 3768/85 ([4]), 5. panta 3. un 4. punktu un 7., 8. un 12. pantu svītro.

7. Direktīvas 88/657/EEK 10. panta 1. un 3. punktu svītro.

8. Direktīvas 89/437/EEK ([5]) 8. un 9. pantu svītro.

9. Direktīvas 72/462/EEK ([6]) B pielikumā attiecībā uz sertifikātu pievieno šo: "Pirmā saņēmēja vārds un adrese".

13. pants

1. Direktīvām 64/433/EEK un 71/118/EEK pievieno šādu pantu:

"*19. pants*

Noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK (*) par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, piemēro jo īpaši pārbaudēm izcelsmes vietā, to pārbaužu organizēšanai un izpildes kontrolei, kuras jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem aizsargpasākumiem.

(*) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp."

2. Direktīvām 72/461/EEK un 80/215/EEK pievieno šādu pantu:

"*15. pants*

Noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK (*) par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, piemēro jo īpaši pārbaudēm izcelsmes vietā, to pārbaužu organizēšanai un izpildes kontrolei, kuras jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem aizsargpasākumiem.

(*) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp."

3. Direktīvai 77/99/EEK pievieno šādu pantu:

"*24. pants*

Noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK (*) par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, piemēro jo īpaši pārbaudēm izcelsmes vietā, to pārbaužu organizēšanai un izpildes kontrolei, kuras jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem aizsargpasākumiem.

(*) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp."

4. Direktīvām 85/397/EEK un 88/657/EEK pievieno šādu pantu:

"*18. pants*

Noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK (*) par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, piemēro jo īpaši pārbaudēm izcelsmes valstī, to pārbaužu organizēšanai un izpildes kontrolei, kuras jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem aizsargpasākumiem.

(*) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp."

5. Direktīvai 88/437/EEK pievieno šādu pantu:

"*17. pants*

Noteikumi, kas izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK (*) par veterinārajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu, piemēro jo īpaši pārbaudēm izcelsmes valstī, to pārbaužu organizēšanai un izpildes kontrolei, kuras jāveic galamērķa dalībvalstij, un ieviešamajiem aizsargpasākumiem.

(*) OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp."

14. pants

Līdz 1992. gada 31. decembrim uz tirdzniecību ar produktiem, kas uzskaitīti B pielikumā, līdz Kopienas noteikumu pieņemšanai, piemēro kontroles noteikumus, kas paredzēti šajā direktīvā, jo īpaši tos, kuri noteikti 5. panta 2. punktā.

([1]) OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.
([2]) OV L 93, 6.4.1989., 25. lpp.
([3]) OV L 226, 24.8.1985., 13. lpp.
([4]) OV L 362, 31.12.1985., 8. lpp.
([5]) OV L 212, 22.7.1989., 87. lpp.
([6]) OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.

Līdz 19. pantā noteiktajam datumam dalībvalstis paziņo par nosacījumiem un kārtību, ko piemērojama tirdzniecībā ar produktiem, kuri minēti pirmajā daļā.

Līdz 1991. gada 31. decembrim Padome pēc Komisijas ierosinājuma nosaka galīgo režīmu, kas piemērojams tirdzniecībai ar produktiem, kuri uzskaitīti B pielikumā.

15. pants

Direktīvas 64/432/EEK ([1]) 9. pantā iekļauj šādu punktu:

"2.a Viens vai vairāki Komisijas pārstāvji pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc pašas Komisijas ierosmes var uzreiz doties uz attiecīgo vietu, lai sadarbībā ar kompetentajām iestādēm pārbaudītu veiktos pasākumus un sniegtu atzinumu par šiem pasākumiem".

16. pants

1. Ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms 19. panta 1. punktā noteiktā datuma dalībvalstis iesniedz Komisijai programmu, ar ko nosaka attiecīgās valsts pasākumus, kas veicami, lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, jo īpaši tas attiecas uz pārbaužu biežumu.

2. Komisija pārbauda programmas, ko paziņojušas dalībvalstis saskaņā ar 1. punktu.

3. Katru gadu un pirmo reizi 1991. gadā Komisija nosūta dalībvalstīm rekomendāciju pārbaužu programmai nākamam gadam; Pastāvīgā veterinārijas komiteja iepriekš sniedz savu atzinumu par šo rekomendāciju. Šajā rekomendācijā var veikt vēlākus grozījumus.

17. pants

1. Ja piemērojama šajā pantā paredzētā procedūra, tad priekšsēdētājs, pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma, jautājumu bez kavēšanās nodod izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā (še turpmāk "Komiteja"), ko izveido ar Lēmumu 68/361/EEK ([2]).

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komisija sniedz atzinumu par šo projektu divu dienu laikā. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā tas noteikts Līguma 148. panta 2. punktā attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas ierosinājuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai arī, ja atzinums nav sniegts, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem.

Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja 15 dienu laikā pēc dienas, kad jautājums nodots izskatīšanai Padomē, Padome nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus, izņemot gadījumus, kad Padome ar vienkāršu balsu vairākumu ir nobalsojusi pret minētajiem pasākumiem.

18. pants

1. Ja piemērojama šajā pantā paredzētā procedūra, tad priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts lūguma jautājumu bez kavēšanās nodod izskatīšanai Pastāvīgajā veterinārijas komitejā (še turpmāk "Komiteja"), ko izveido ar Lēmumu 68/361/EEK.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu termiņā, ko atkarībā no jautājuma steidzamības var noteikt priekšsēdētājs. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā tas noteikts Līguma 148. panta 2. punktā attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas ierosinājuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai arī ja atzinumu nesniedz, Komisija bez kavēšanās iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz veicamajiem pasākumiem.

Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešu laikā pēc dienas, kad jautājums nodots izskatīšanai Padomē, Padome nav rīkojusies, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus un bez kavēšanās tos īsteno, izņemot gadījumus, kad Padome ar vienkāršu balsu vairākumu ir nobalsojusi pret minētajiem pasākumiem.

([1]) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.
([2]) OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

IV NODAĻA

Pagaidu un nobeiguma noteikumi

19. pants

1. Līdz 1990. gada 31. decembrim Padome ar kvalificētu balsu vairākumu lemj par Komisijas priekšlikumu attiecībā uz veterinārajām pārbaudēm, kas Kopienas iekšējā tirdzniecībā veicamas dzīviem dzīvniekiem.

Līdz pirmajā daļā minētajam datumam Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu lemjot par Komisijas priekšlikumu, lemj par noteikumiem un vispārīgajiem principiem, kas piemērojami pārbaudēm, ko veic to produktu importam no trešām valstīm, uz kuriem attiecas šī direktīva. Līdzīgi tam, līdz minētajam datumam jānosaka kontrolposteņi uz ārējām robežām un prasības, kuras šiem posteņiem jāievēro.

2. Līdz 1996. gada 31. decembrim Padome atkārtoti izskata šīs direktīvas noteikumus, pamatojoties uz tādu Komisijas ziņojumu par gūto pieredzi, kuram pievienoti attiecīgi priekšlikumi, par ko tā lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

20. pants

Lai pakāpeniski ieviestu pārbaudes režīmu, kas paredzēts šajā direktīvā, dalībvalstis, atkāpjoties no 5. panta 1. punkta, līdz 1992. gada 31. decembrim var veikt

— transportēšanas laikā dokumentu pārbaudi gaļai un tās produktiem, lai nodrošinātu atbilstību īpašajām prasībām, kas noteiktas Kopienas noteikumus par mutes un nagu sērgu un cūku mēri,

— transportēšanas laikā dokumentu pārbaudi produktiem, ko importē no trešām valstīm vai kas tām paredzēti.

21. pants

Padome, ar kvalificētu balsu vairākumu lemjot par Komisijas priekšlikumu, līdz 1992. gada 1. oktobrim nosaka režīmu, kas piemērojams, beidzoties 20. pantā paredzēto pagaidu noteikumu darbībai.

22. pants

Saskaņā ar 19. panta 1. punktu, bet ne vēlāk kā 1991. gada 31. decembrī dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šai direktīvai datumā, kas jānosaka ar lēmumu, kurš jāpieņem līdz 1990. gada 31. decembrim.

Tomēr Grieķijas Republikai ir papildu viens gads, kura laikā panākt atbilstību.

23. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1989. gada 11. decembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

H. NALLET

A PIELIKUMS

Tiesību akti veterinārijas jomā

— Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/657/EEK (OV L 382, 31.12.1988., 3. lpp.),

— Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīva 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu (OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/657/EEK (OV L 382, 31.12.1988., 3. lpp.),

— Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīva 72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu (OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 87/489/EEK (OV L 280, 3.10.1987., 28. lpp.),

— Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 89/277/EEK (OV L 93, 6.4.1989., 25. lpp.),

— Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīva 80/215/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/660/EEK (OV L 382, 31.12.1988., 35. lpp.),

— Padomes 1985. gada 5. augusta Direktīva 85/397/EEK par veselības un veterinārajām problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar termiski apstrādātu pienu (OV L 226, 24.8.1985., 13. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1985. gada 20. decembra Regulu (EEK) Nr. 3768/85 (OV L 362, 31.12.1985., 8. lpp.),

— Padomes 1988. gada 14. decembra Direktīva 88/657/EEK, ar ko nosaka prasības attiecībā uz maltas gaļas, gaļas, kas sadalīta gabaliņos, kuri ir vieglāki par 100 gramiem, un gaļas izstrādājumu ražošanu un tirdzniecību (OV L 382, 31.12.1988., 3. lpp.) ([1]),

— Padomes 1989. gada 20. jūnija Direktīva 89/437/EEK par veselības un veterinārajām problēmām, kas ietekmē olu produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 212, 22.7.1989., 87. lpp.) ([1]).

([1]) No 1992. gada 1. janvāra.

B PIELIKUMS

Produkti, uz ko neattiecas kopienas saskaņošana, bet uz kuru tirdzniecību būtu attiecināmas pārbaudes, kas paredzētas šajā direktīvā

Dzīvnieku izcelsmes produkti, uz ko attiecas Līguma II pielikums:

— truša un medījumu gaļa,

— svaigpiens un piena produkti,

— akvakultūras produkti, kas paredzēti cilvēku pārtikai,

— zvejniecības produkti, kas paredzēti cilvēku pārtikai,

— dzīvi divvāku gliemji, kas paredzēti cilvēku pārtikai,

— medījuma un truša gaļas produkti,

— asinis,

— dzīvnieku tauku subprodukti, dradži un pārstrādes blakusprodukti,

— medus,

— gliemji, kas paredzēti cilvēku pārtikai,

— varžu kājas, kas paredzētas cilvēku pārtikai.